

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre 5 ft. kr.
 Félévre 2 ft. 50 kr.
 Negyedévre 1 ft. 25 kr.
 Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap.
Szerkesztőség:
 Görbe-utca 1047. szám, hova a lap szellemi
 részét illető közlemények küldendők.
 Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket
 elfogadunk jutányosan számítva a
Kiadóhivatal:
 Bekegy-út saját-ház 11.
 hova az előfizetési pénzek intézendők.

Pályaválasztás.

Közeledik az időpont, midőn a szülők az elemi iskolákat végzett gyermekeiket középiskolákba adják s ezzel mintegy megválasztják jövőendő pályájukat. Ha középiskoláink különösen a négy alsó osztály egységes szervezetel bírnak, a pályaválasztás nem következnék be oly korban, melyben különben a gyermek képességeit és hajlamait még föl sem lehet ismerni, a melyben tehát már ebből az okból is nehéz a gyermek jövőendő pályáját megállapítani. De nem erről akarunk ezuttal szólni.

Nem azt akarjuk fejtegetni, hogy a szülők általában helytelenül cselekszenek, ha gyermekeiket oly pályára szorítják, melyre a gyermeknek sem képessége sem hajlama nincs s így azokat kétszeresen szerencsétlenné teszik, ha pályájuk nem jár a kellő erkölcsi és anyagi sikerrel. Targyalni akarjuk a pályaválasztást általában

azokat a viszonyokat, melyeket a pályaválasztás terén általában láthatunk.

Sajátságos minden esetben, hogy habár köztudomásuak is azok a nehézküzdelmek, melyeket a tudományos pályákon a legtöbbször folytatni kell, a legtöbb ifjút mégis a tudományos pályára küldik. A szülők rendszerint nem az általános viszonyokat, hanem az egyes eseteket nézik.

Nem arra gondolnak, hogy sok esetben az orvos, az ügyvéd nem élhet meg tisztességesen, nem gondoskodhatik kellőleg családjáról, hanem szem előtt tartják azokat az egyeseket, a kik az orvosi, vagy ügyvédi pályán tekintélyes állásra bírtak fölemelkedni és nagy vagyont szereztek s természetesen megfélemednek arról, hogy az egyesek, kiváló tehetségeiknek és kedvező viszonyoknak köszönhetik az életben elért sikerét. De hát a szülők hajlandók gyermekeik tehetségét túlbecsülni s hiszni, hogy észtehetséghez majd a szerenese is fog csatlakozni s gyermekeik

is fölemelkednek az irigylet magas polcra. Még sajátosabb, ha a szegény emberek, kik gyermekeikben öreg napjaik támaszát akarják feltalálni, szorítják gyermekeiket tudományos pályákra s nagy későn kénytelenek tapasztalni, hogy reményeikben csalódtak s a helyett, hogy gyermekeikben támaszra találtak volna, azok nekik csak keserűséget okoztak, mert végre egy szülő sem szereti, ha gyermekei örökös gond és aggodalom közt élnek. Pedig éppen a szegény ember gyermekeire többnyire ez a sors vár s éppen a szegény emberek gyermekei valósítják meg a legtrikább esetekben a szülők várákozásait. Ez a dolog természetében fekszik. A szegény ember gyermeke nagy ügyvel-hajjal, több-kevesebb sikerrel elévégi a gymnasiumot. — De a baj és küzdelem tulajdonképp csak akkor kezdődik, midőn egyetemre lép.

Az egyetemen többnyire lekeadással vagy más egyéb foglalkozással tartja fen magát. De bármilyen legyen is

A SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRSADALMI ÉLETE

Mikép támad a szerelem?

A Szarvas és Vidéke társadalmi élete

Élünk es játszunk, lelkiünknek aratlan vágyai vezetnek. Éreelmünk fejlődik, mint a gondosan ápolt növény. Kezdünk gondolkodni, célok után törekszünk; elérünk egyet, a mi a legdrágább nekünk: a függetlenséget. Aztán bolyongunk az életben. Tartekre vágyó lelkiünk új és új terepre hajt: itt erős küzdelmekre sarkal az élet, ott játszva, enyelegve nyújtja felénk a munkabért. E közben szívünk minduntalan megdobb, vérünk megpezsdül, éget, ha mellettünk elszurran, mint egy álom, mint egy bűvös képzelet valaki, a kinnek természetén igézőn áll a csinos ruha, piaci labait kecses cipők fedik, ajkain hamis mosoly derül, szemében ég valami gyújtó láng, melyből sugarak folynak át ereinkbe . . . Átint idegeinken zsibbasztó áramlata a gyilkos tűznek, mely fölhevít, perzsel, éget s melynek izzó szikráit, alig tudjuk megérteni, hogy honnan, mikor fogják megverni . . . Az-

tán eltűnik a szép alak, mint egy álom, mint egy bűvös képzelet: vérünk lehül, szívünk lázas dobogása megszűnik. Ez nem volt szerelem. Ily állapotba gyakran jut az ember, a míg szívének karaktere megismeretlen. Gyakorlatnak jó, de igen sajátos volna, ha a még járatlan szív mindjárt az első nyugtalan dobbanásra belevergődne a szerelem tüzes tengerébe. Szegény, összeégné ott menthetetlenül: elhamvadna a parázstól, mely nem kimél meg senkit, a ki érzelmeivel nem hordoz gondolatokat s vágyait nem köti a valósággal össze . . .

Azután ismét feltűnik egy alak, annyi sok közül kiemelkedve, kiragyogva, csodálatos varázsszal vonzva magához. Szép, kedves, szellemes. Mikor feláll (már t. i. ha állt) úgy képzeljük, hogy környezetében mindenki őt csodálja, ha egyet lép, azt hisszük, nyomában van minden férfi-gondolat. Ugy ragad valami közelébe, mint egy áradat a könnyű pelyhet. Beszélünk vele sokat, táncolunk vele valahányszor csak lehet, megdicsérezzük mindenkinek, aki a társaságban és aztán egy kebléről elejtett virágot fölkapunk, azt megcsókoljuk, elrejtjük tár-

sunkba, szívünkhez kötik. De aztán elvannak tőlük: elfeledjük. Ez nem szerelem. Hány hiábavaló minden s ep az a szerelem, mely tőlünk.

Majd halljuk szerencsétlenül, hogy a legszebb nő a Liliom-utca-ban lakik. Szigor mint a cedrus, hajlékony mint a nála, karesu, mintegy kis oz, szemét gyújtók, lábát ingerlők, ajkai pirosabbak az eperrel, édesebbek . . . hohó! ezt még nem tudjuk! . . . szóval annyit tudnak, a mennyi tökéletesen elég arra, hogy iránta érdeklődjünk. Minden alkalmat megragadunk, hogy megismerkedjünk vele; fölkeressük a hangversenyeket, a bálakat, az estélyeket s mindaddig üzzük az alkalmat, míg megcsipjük. A nő valóban olyan, mint a hogy leírták, még szebb! Közelében jól találjuk magunkat; kedélye felvidít, magatartása elbájol, minden mozdulata megráz vérünkig, velünk; de szívünk nem sajog érte, nem érzünk fájdalmat, midőn kilépünk illatos szobájából s magányunkban nem jelenik meg soha igézően, csábítóan aranyos alakja . . . Ez sem szerelem. Ezt az állapotot lepkeüzésnek nevezik a szív tudósai. Lázasan

foglalkozása, ez elvonja a tulajdonképi egyetemi tanulmányoktól. Az előadásokat nem igen hallgatja, tanulmányokat nem tesz, vagy éppen csak azokat a tanulmányokat végzi, melyekre okvetlen szüksége van, hogy a vizsgálatokat, melyektől további tanulmányai függnék, letegye. Valahogy lemorzsolta az egyetemi éveket. Következnek a szigorlatok, melyek már egyáltalában nem engedik meg a mellékfoglalkozást. Élvi mégis csak kell, de még pótolni is kell a hiányzó tanulmányokat. Mindezekre a szükséges összegeket kölcsönútján kell beszerezni — feltéve hogy van bitele — s az adósság annál nagyobb, minél drágább volt a töke, melyet fel kellett vennie. Az ifju kezében van a diploma, melyet testi erejének, szellemi képességének óriási megfeszítésével és egy nagy adósság árán szerzett meg. Még a diploma, különösen az orvosi és mérnöki pályán nem teszi az ifjut szerzőképessé. Még rövidebb-hossabb időt kell magántanulmányokban töltenie, az erre való költségek szintén adósság árán szereztetnek be.

És minő foglalkozás, az a jövedelem, melyet egy szegény orvos, mérnök, ügyvéd évek munkája és egy vagy adósság árán szerzett! Akárhány e fajta diplomás ember van, a kinek évek hosszú sorára van szüksége, hogy szigoru életmód, rendkívüli önmegtartózkodás mellett letörleszthesse az adósságot,

kergetjük s ha megfoghatjuk — letépjük szárnyait . . .

Igy élünk, így küzdünk a szerelem világában, ingadozó érzelmek, közönséges vágyak, apró felhevülések között mindaddig, a míg egyszer csak észrevétlenül megjelenik előttünk egy csodálatos alak, a kit százszor látunk már álmainkban — és szívünkben egy pillanat alatt elfoglalja a helyet. Nem is merészelünk vele érzelmeinkről beszélni, sőt félünk attól, hogy kiolvassa szemünkből, hogy foglyul estünk. Némán nézzük, a mikor csak szerét ejthetjük, mindig s minduntalan szebbnek és szebbnek találjuk. Ha egyedül vagyunk a szoba néma csöndjében, egyszer csak előttünk áll fenékes szépségben, látjuk elbűvölő mosolyát, a mint rózsaszínűnek meg-megrázkodó idegein átfut, mint a napsugár a virág szirmain; halljuk, hogy megcsendül füleinkben ismerős hangja s az a hang átjárja egész lényünket, most forrásba hozva vérünket, majd lecsillapítva lázas állapotunkat szelíden, biztatóan; érezzük lehetét a mint rózsaszínűnk kiszáll részegítő illatot hordozva, mámorba ejtve, elszédítve . . . A míg ébren vagyunk, lelünk folyton vele mulat: odaszáll hozzá, kíséri lépteit, fölötte lebeg míg alszik, álmodik, ott van ébredésénél, mosolyában fürdik, könyeit száritgatja s körül lengi édesen fűző vágyakkal örökké.

(Vége köv.)

mit tanulmányainak befejezésére tett vagy egyenesen arra van utalva, hogy adósságainak kifizetésére pénz házasságra lépjen.

Nézzük meg közelebb a tanári, a hivatalnoki pályát.

Az utobbiak biztosítják ugyan a megélhetést, fölmentenek a mindennapi gond alól, de csak akkor, ha az illetők igényeiket csakugyan a legszűkebbre korlátozzák és semmiféle magasabb igényeket nem táplálnak. Ha viszonyaikkal nem számolnak, vagy ha baj éri őket, már valóságos nyomorba jutnak. Családjukról gondoskodva van ugyan, mert az özvegy, a gyermekek, míg kiskoruk, támogatásban részesülnek.

De mi történik a felnőtt leánygyermekkel, kiknek férjhez adásáról az apa alig gondoskodhatik? A szülők ily állásu gyermekeiktől sem igen várhatnak támogatást vagy ezek csak saját énjök megtagadásával nyújthatnak ezt és nem igen gondolhatnak család alapítására. Ne feledjük el azonban azt sem, hogy a tudományos pályákon a szorgalom és tehetség még nem elegendő ajánlat, még nem biztosítja a megélhetést és haladást. Szerencse és többnyire szerencse protectio alakjában kívántatik ahhoz. Áll ez különösen a tanári és hivatalnoki pályákra.

A közelgő tanév tehát sok gondot ad a szülőknek anyagilag is, erkölcsileg is. Az iskoláztatás nagyon sokba kerül, főleg, ha a mellékéseket is oda vesszük. Még a jobbmódu szülők is megérzik a szeptemberi kiadásokat: a szegényebbek sokan kénytelenek félbehagyni gyermekeik taníttatását s így sok sokszor igen szép tehetségek vesznek el a köznapiság göröngyei között. Mert az alapítványok és segélyek is korlátozottak s ezekre mindig nagy a verseny s itt sokszor nem az érdem, hanem a protekció határoz.

Csak súlyosítja e gondokat a pályaválasztás kérdése.

A szülők anyagi viszonyai, a gyermekek hajlamai, tehetségei és fizikai állapotai, mind döntőleg folynak be a kérdés megoldásába. És igen sokszor összeütköznek egymással. A hol meg volna a mód, hiányzik a tehetség; vagy a hol ez nem nem képezne akadályt, talán a hajlam, vagy az ennek megfelelő testi erő huz keresztet a tervekre.

Baj az is, hogy túl nagy tolongást tapasztalunk a tudományos pályákon. *A hol pedig már is igen sok az állásra váró kész anyag.* Ezért vagyunk tanúi a majdnem hibetetlen versenynek s a mindinkább szaporodó tudományos prolektárságnak.

Sokan inkább kiteszik gyermekeiket annak, hogy egész életükben egészségtelen irodákban csekély napi díj mellett nyomorogjanak, sem hogy reális pályákon biztosabb szerencsére dolgozzanak.

Mert ott „ur“ és „hivatalnok“, ha Sanyaró Vendel is a neve; de itt talán egy kis iparos lehetne csak, kinek nincs — társadalmi állása!

Arisztokratikus fölfogásunk így megy apáról fiúra, hogy bűnhődjék érette egyik nemzedék a másik után s ez alatt a jó reális pályákat lepjék el az idegenek.

A katonaságtól távol tart a tévesen értelmezett hazafiság; az ipari, kereskedői stb. pályáktól visszatart a társadalom hagyományos, de ma már egészen ferde fölfogása, a mely nemcsak a demokrácia, hanem a nemzeti állam érdekeire nézve is fölötte káros.

Válasszunk gyermekeinknek tehát oly pályát, melyen közepes tehetséggel erős akarattal, kötelességtudással is lehet boldogulni s a mely pálya megadja a lehetőséget, hogy maga is családot alapítson, családjáról gondoskodhassék.

Nekünk komoly, férfias és hazafias nemzedékre van szükségünk, mely lelkesedéssel és tetterővel szolgálja a közérdekeket, örködjék hazánk fölött s el tudjon foglalni minden tért, hol a magán- és közjó részletein munkálni kell. Könnyelmű leha, cinikus, időelőtt kiált lelkekkel nem mehetünk egy új ezred év küzdelmei és nehéz földutai felé. * * *

Hazugság a társadalomban.

A hazugság a társadalomban egyike a legelterjedtebb bűnöknek, egyike azon tényezőknél, melyek annak jelenlegi alakjában fenállását úgy erkölcsileg mint anyagiilag mindinkább alá ássák.

A hazugság mondhatni az összes bűnöknek eredője, azoknak szülő anyja. — A megrögzött hazug minden bűn elkövetésére képes, minden tettének mentségére a hazugság szolgál.

A hazugságnak tulajdonkép több neme van: a legármatlanabb az ugynevezett illem-hazugság, jön utána a szokásos hazugság, mely tulajdonképen minden speciális érdek nélküli az illető egyénnek mintegy második természetéből származik és igen sokszor annak tulcsigázott képzelődésében leli magyarázatát. És van végre a hazugságok legveszedelmesebbike, mely előre megfontolva az illetőnek anyagi érdekeinek előmozdítására meg nem engedhető és céljainak nem tisztességes uton való elérésére szolgál.

Még a két előbbi neme a hazugságnak a társadalmat erkölcsileg ugyan érinti annyiban, hogy az erkölcsi érzék aláadására szolgál, s ezáltal elősegíti annak romlását, addig a hazugságoknak harmadik neme a társadalomra nézve közvetlenül vést hozó.

A kis gyermek először lép a bűn ut-

állításra sok tenyészmén és növendék bika azzal a reménnyel jelentetett be, hogy az alkalmosok, a megelőző évekhez képest, ott az idén is az állam és magánosok által meg fognak vásároltatni; megnyugtató tudatni kívánjuk, hogy ezen tenyész-állatok jegyzéke a nm. földmívelési ministeriumhoz fölterjesztetik és egyuttal fölkeretik, hogy ezeknek megvásároltatását szakközöge által, az egyes tenyésztőknél, eszközöltetné. Egy-szersmind figyelmeztetni kívánjuk azon tenyész-tőket is, a kik tenyész-állatokat óhajtottak volna ezen kiállitáson vásárolni, miként hozzánk intézendő megkereséseikre készséggel tudatjuk, hogy ebbeli szükségletüket honnan szerezhetik be. Kelt az erdélyi gazd. egyesület állatkiállitási és állattenyésztési szakosztálya végrehajtó bizottságának Kolozsvárt, 1893. augusztus hó tartott üléséből. Gróf Bánffy György, szakoszt. elnök. Sz. Szakács Péter, egyleti titkár.

— **Lemészárolt család.** A hód-mezővásárhelyi tanyák között, Diószegi Márton gazdát feleségével és öt leányával együtt meggyilkolták, legkisebb, öt hónapos leánykáját pedig életveszélyesen megszurták. Diószegi Flórián, a meggyilkoltak legidősebb fia, vasárnap este benn volt a városi nép-ünnepen és csak hétfőn délben ment haza a város széléől öt kilométer távolságra levő tanyára és ő volt az első a ki szüleit és testvéreit meggyilkolva találta. A szűk szobában egy ágyban a 42 éves apa feküdt feleségével, Hegyi Juliannával, a másik ágyban Emma, 17 éves, és Julcsa, 9 éves leányka, a harmadik ágyban szüitén két leány a földön pedig a 17 éves Katalin, mindannyian vérbe fagyva, holtan. A bölcső szüitén tele volt vérrrel, de a nyakon szürt öt hónapos Terézt egy jólelkű szomszédasszony már gondozásba vette, mire a bizottság kiérkezett. A gyilkosok késsel és baltával végzeték embertelen véres tettüket. Diószegi családjával nyit ajtó mellett aludt és a gyilkosok a szerencsétlen áldozatukat ágyukban ölték meg. A gyilkosoknak eddig semmi nyoma. Valószínű, hogy a méészárlás besszu műve.

— **Egész selyem mintázott Foulardokat** (mintegy 450 különböző fa,ban), méterenként 85 krtól 3 fnt 65 krtig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 ft 65 krtig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín- és árnyalatban) postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (csász. kir. udvari szállító) **selyemgyár Zürichben.** Minták postafordultával küldetnek Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

A hétről.

(Fővárosi levél.)

Nem úgy van most, mint volt régen ... Elmúltak azok a dicsőséges Szent István napok, mikor a vidék elárasztotta Budapestet. Attól lehetett ifélni, hogy a beenszülötteket kiszorítják a kedves jövevények. A Zóna óta minden nap Szent István napja Budapestben, ma már nem tűnnek fel a vidéki piros-pozsgás arcok, olyan megszokottakká lettek, akár csak a beenszülöttek sápadt arcai. A vidékieknek nem áll érdekében, hogy Szent István napkor zarándokoljanak az ország szívébe, mint régen, mikor drága volt a vasút s csak ezen a nagy ünnepnapon lehetett olcsóbban utazni. Most mindegy,

akár-mikor utaznak: pár forintért a határszélről is föl lehet jutni a magyar világvárosba. Am még teljesen nem múlt el Szent István napjának varázsa s még mindig vannak magyarok, — s reméljük: lesznek is mindig — a kiket lelkesít a szent jobbkéz.

Egyébként az egy löverseny kivételével Szent István napján sem kinálkozik több élvezet a vidékieknek, mint az esztendő többi napjaiban, aminthogy eltekintve nagyobb szerű látványos ünnepségektől, egy nagy városnak éppen az adja meg nagyvárosi karakterét, hogy az esztendő minden napjában egyformán nyújtson szórakozást, látványt a vidékieknek.

Mindazonáltal Szent István napja nemcsak mint nemzeti ünnepnap nevezetes, de nevezetes azért is, mert a fővárosban — legyen bár még oly forró melegség is — ez a nap kezdete az őszi szezonnak. A nyaraló és fürdőző publikum ez időtájt kezd visszazárlingózni, s ha egyéb nem — aminthogy egyéb nem is — a mágnásokat is hazahozza a löverseny. Az asszonyok ugyan még ott maradnak a fürdőn, mert bármennyire is érdekes is a nagy Szent István napi löverseny, a nagyvilági hagyományok megtörése volna egy mágnásnőtől, hogy augusztusban nyugassa magát itt, ha még a gyepen is; ám az urak kivételt tesznek a szabály alól, mert hát náluk nélkül képzelhető-e — löverseny?

Ez idén azonban csak bosszuságra jöttek haza a sportsmanek, mert im a 40,000 forintos díjat osztórák lö vitte el a magyarok elől s ő mily blamázs! pláne a Rothschild báró lova, melyet figyelemre sem méltattak Primás II., uraknak és nem uraknak e favoritja, csufosan megverődött s a versenyekre járó magyarok csak hogy gyászpántlikát nem kötöttek kalapjukra nagy, erős bánatukban. S valóban, nem esoda, hisz eddig azzal vigasztaltuk magunkat, hogyha gyarló is a magyar ember, de nagy a magyar lö s im meg kellett érnünk, hogy néha lovaink is gyarlók!

A lovaink gyarlóságát azonban valahogyan csak elviselnők, de a magunk gyarlóságát! Az már nem is gyarlóság, hanem gyámoltalanság, gyáva meghunyászkodás, a minek napról-napra tanul vagyunk. A közös hadsereg kihívó módon packázik velünk s törvény és rendelet ellenére írja és írja a német leveleket a magyar hatóságokhoz s s ezek közt alig akad néhány, mely hazafiás fölháborodással tiltakozzék a törvénytelenég ellen, a legtöbbje meghunyászkodik s válaszalázatos tisztelettel németül a német levelekre. Nagy Biharországban, hol unyi előkelő híres nevezetes magyar uriember van (s mind lelkes hazafi!), a hol lakozik egy biboros főpap, a honnét való az igazságügyminiszter, képviselő Tisza Kálmán egy Beöthy az alispán, egy Sipos Orbán a tanfelügyelő — Pável püspök ur, ki szintén magyar zászlós ur, eloláhosítja a magyar falvakat, ezeknek a nagy férfiaknak a szemeláttára! Am nagy céciók alkalmával hirdetik fenn, hogy mily szörnyű rohamosan magyarosodik az ország! S nem szomorúan érdekes világot vet-e a mi viszonyainkra, hogy — a mint legutóbb olvasható volt a „Magyar Hirlap“-ban — egy erdélyi szász pap szegény eklézsiája részére Németországban, a „Gartenlaube“ utján koldul harmoniumot. A „Magyar Hirlap“ neszét véve en-

nek a hazafiás koldulásnak, hirtelen összegyűjtötte a szerkesztőség tagjai közt a szükséges pénzt, megvette a harmoniumot s el is küldötte egy vezércikk kíséretében. A vezércikk azonban nincs nyére a tiszteletes urnak s visszaküldötte a harmoniumot. A „Magyar Hirlap“ azonban másodszor is elküldi a harmoniumot, ismét egy nagyon szép vezércikk kíséretében, kérve a tiszteendő urat: fogadja el, „mert nagy hiba volna — írja — ha a közöttünk támadt félreértés és az egész szász kérdés miatt — a jó Isten szenvedne rövidséget“.

Most, természetesen, mindenki kíváncsian várja, hogy a tiszteendő ur még ezek után is akarja-e megrövidíteni a jó istent, a mi bizony nem volna tőle — istenes cselekedet.

Maholnap benne vagyunk szeptemberben s megnyílik újra a t. Ház. Évek óta nem vártuk oly nagy érdeklődéssel a képviselőház üléseit, mint most. Zivatarosnál zivatarosabb ülésekre van kilátás már a hadsereg német levelezései miatt is. S fölülte érdekes lesz különben is a Háznak képe, most már négy ellenzéki párt állván a kormánypárttal szemben, habár a legújabb ellenzéki párt az Eötvös-féle. Ma már alig jön ellenzékszámba, annyira benső a viszony Eötvös és Wekerle-Szilágyi között. Az őszi ülések iránt való érdeklődését fokozza a legeslegújabb leleplezés is, az Eötvös-féle párt abbéli törekvésének a leleplezése, hogy t. i. francia-orosz-szövetséggel boldogítsa Magyarországot. Ez különben évek óta u. n. „nyit titok“ volt politikai körökben, csupán tartogatták a nyilvánosságra hozatalt Vilmos császár nyugodt lehet; mi nem hagyjuk őt faképnél, csak ő ne hagyjon, hanem hogy az Eötvös-féle párt miként győzi meg a magyar nemzetet a muszkabarátság áldásáról, arra igazán kíváncsi most minden politikus. Maliciózus nyelvek azt is kérdik: mit szól ehhez Wekerle? Hát Szilágyi?

De Wekerlének ez időszerint van ennél nagyobb gondja is. Nem a polgári házasság (ez ugyan aligha kerül napirendre), hanem a — valuta. Ebben volt eddig az ereje, s úgy fordultak a dolgok, hogy ez leszen bukásának okozója. Már egyszer — rosszomen — el is vesztette a tárcáját az Andrássy-uton ...

Szilágyi? Ő hűsöl Tátrafüreden, élvezi a megérdemelt pihenőt, miután egy szalonkocsijába tévedt utast — kifőbott igazán, rászolgált a pihenőre.

Menne jó Hieronymi is fürdőre szivesen, de hát neki a kolera ellen kell irtóháborút folytatnia. Azaz nem is annyira a kolera, miőt a hatóságok hanyagsága ellen. Hogy kolera van az országban, ezt a hivatalnokok felfüggesztése érteti velünk. A sajtó is — dicséretére legyen mondva — ezúttal csak ellenőriző, figyelmeztető kötelességét teljesíti, de nem remíti halálra a közönséget a koleraesetek pontos följegyzésével. S ez napon rendfen van így. Sokkal nagyobb pusztításokat tesz egy tifusz, egy difteritisz járvány s még senkinek sem jutott eszébe napról-napra följegyezni e betegségek áldozatait. A kolerával ma már egygyel több járványos betegségünk van: ennyi az egész Vigyázzon kiki magára: ez a legjobb orvosság.

Szekely Huszár,

jára, midőn neki meg nem engedett tett elpalástolására hazugsággal él. — Az ifju először követi el a bűnt, midőn hazug valomásával tör össze egy emberi szívet. — A leány először követi el a bűnt, midőn nem igaz, csak kacéran mutatott érzéssel töri össze egy ifju lelkét. A férfi a magán és közéletben akkor lép a bűn szélére, de meredek lejtőjére, midőn tettének palástolására a hazugsághoz folyamodik. — Akkor ejti meg az első csorbát becsületén és ássa meg annak sírját, ha működési pályáján a hazugságot veszi társul. Ha valahol bebizonyul azon közmondásnak valódisága, hogy „minden rossz tett átka az, hogy ismét újból csak rosszat szül”, úgy a hazugságnál ez teljes bizonyítékot nyer, mert minden hazugságnak csak védelme újból a hazugság. A hazugság halójába belekerült ember abból többé ki nem bontakozik, s mentál inkább iparkodik tettét szépíteni, amál jobban hálózza önmagát be.

Az érdekhazugság előtt semmisen szent, az minden bűnre képes, az előtt nincs kötelességérzet, nincs és nem lehet becsület érzés sem, mert hisz előtte a becsület fogalma egy imaginér fogalom, mert hisz ő tudja szánt — szándékkal hazudik és így, ha becsületérzékkel bírna önmagát kellene elítélni és megvetnie. — Az érdekhazug nem riad vissza sem lopás, csalás, stbtől, ha érdeke úgy kívánja és magát önmaga szőtt hazug halójába fogva látva képcs erkölcsi és festi gyilkosságra is. Oly veszedelmes az érdekhazug a társadalomra nézve, hogy azt ott megtérni, ugyanazon jogoknak élvezetében hagyni, mint a társadalom többi tagját, nem volna szabad sohasem. — A kényszerűségből tolvaj, a munkakerülő, a nyeresége és irgalmatlansága által rettegett bandita nem hoznak annyi bajt, veszélyt a társadalomnak, mint az érdekhazug, az előbbiek ellen vannak törvények és vannak cséndőrök, a melyek alapján azokat büntetni s tettüket megtorolni lehet és kiknek segélyével őket féken tartani lehet, de az érdekhazugot korlátozni s annak gonosz működését ellensúlyozni, a társadalom magára van hagyva.

Nincs törvény, nincs eszköz, a melyek segélyével a kellő időben, a kellő módon védekezni lehessen, itt a társadalomnak magát kell összeszedni és minden erejét arra összpontosítani, hogy kebléből az ily érdekhazugokat kilökje, kizárja; figyelmeztetvén egymást: [ez egyéntől óvd magad, mert megmértelyez, mint a bélpoklos.

Am úgy legyen!

* *

Mi újság?

— **Kérvény a főgymnasiumi tanácshoz.** Mint halljuk, Dr. Szemző Gyula úr a szarvasi izr. hitközség nevében kérvényt nyújtott be a főgymnasium tanácsához azzal a kérelemmel, mondja ki határozatilag a tanács, hogy a jelen tanévtől kezdve az intézet izraelita vallású tanulóit, vagy közöttük legalább a helybeli illetőségűek felemelt tandíjat fizetni nem tartoznak. Tudvalevőleg már évek óta az izraelita tanulók felemelt tanács és egyéb díjakat fizetnek a szarvasi főiskolában; az emelés annak idején azzal az indokolással történt, hogy az izraeliták az intézet fenntartásához anyagi segéllyel nem járultak. Több nyomós érv mellett felhozta Dr. Szemző ur kérvénye, hogy a város ne-

hány év óta 1200 frt évi segélyt nyújt a gymnasiumnak, amely segélyben a helybeli adózó izraeliták pénze is benne van és így közvetve bár, minden évben hozzájárulnak az iskola fenntartásához. — Mi a magunk részéről megvagyunk győződve, hogy a tanács teljesíteni fogja a kérelmet; eltekintve ugyanis attól, hogy mélyen bántó az a forma melyben egy vallásfelekezet tagjaira quasi büntetéskép nagyobb terhet rónak, ez a büntetés nem igazságos, nem célszerű, de anyagilag sem előnyös. Nem igazságos, mert hiszen az, hogy az izraeliták aránylag csekély mérvben járultak az intézet fenntartásához, még nem bizonyítja, mintha ők kevésbé érdeklődnének és kevesebb halálal viseltetnének az intézet iránt, mint mások, különböző egyéb okok lehetnek ennek okai. De nem igazságos még azért sem, mert nem oda itt, hova akar és a büntetéssel a okat sújtja, kiknek gyermekei most látogatják az intézetet. Nem is célszerű, mert a gazdag nem érzi a felemelt díjakat annyira sem a terhet, a szegény pedig annyira sem járulhatna semmiféle iskola fenntartásának a terbeibe. Hogy anyagilag sem előnyös, azt a matematika bizonyítja azzal, hogy három garas több, mint egy négy krajcáros. Különösen megszívlelendő ez most, amidőn körülöttünk mindenfelé gymnasiumokat állítanak fel. Ajánljuk Dr. Szemző Gyula ur kérvényét a főgymnasiumi tanács tagjainak jóindulatába; ha már a fenntartási nagy terhek miatt nem lehet, hogy ez időszertint mind, úgy legalább a helybeli illetőségűek ne fizessenek felemelt tandíjat, kik míg egy részt a város által nyújtott segélyben ténylegesen hozzájárulnak a terhekhez, másrészt idegen helyre tanulni nem mehetnek és így kiképzés nélkül maradnak.

— **Közgyűlés,** F. hó 30-án délután 2 1/2 órakor közgyűlés tartatik. A tárgysorozat a következő: 1. Községi jegyzők munkaközeinek beosztására vonatkozó javaslat! 2.) Az ujonnan betöltendő állatorvosi állás javadalmazásának megállapítása. 3.) Kristoffy János állatorvos folyamodványa, melyben évi fizetését 500 frtra felemeltetni kéri. 4.) Ujfaluzy György szarvasi lakossal kötött Csizmadia mezei ház rész kisajátítására vonatkozó egyezség megerősítése. 5.) Községi bábákra vonatkozó szabályrendelet megerősítése. 6.) Községi kórház és apolda szervezete és ügykezeléséről szerkesztett szabályrendelet megerősítése. 7.) Az óvoda felügyelő bizottság kiegészítése. 8.) Egyéb előjárásági jelentések és javaslatok.

— **Krecsmárik János** járási főszolgabíránk szabadságáról visszatérve hivatalát elfoglalta.

— **Pénztárvizsgálat.** A helybeli gyám- és közpénztári vizsgálat f. hó 24 és 25-én Jancsovics Péter árvaszéki elnök és Kiss Gyula megyei számvevő által megejtetett. — A vizsgálat jelenleg B.-Szt.-András és Ócsúd községekben van folyamatban.

— **A főgymnasium köréből.** Az alaptalán föltevések, állítmények és jóhiszemű híresztelések ellenében tartozó kötelességem az érdeklőt t. szülőket és közönséget arról értesíteni, hogy az az évi programmban közölt előzetes megállapodás szerint folyó év auguszt. 30-án tartjuk a magántanulókkal és I-IV. oszt. tanítványainkkal az utólagos és javító vizsgálatokat s folytatólag aug. 31. az V-VIII. osztálybeliek javító vizsgálatait. Szept. 1., 2. 3. a beiratkozásra van fenntartva s a tanévet Isten segítségével szept. 4-én megnyitjuk. Együttal azt is van szerencsém felemlíteni, hogy a vidék közeli községeiből több csereajánlat van nálam bejegyezve. Ez iránt érdeklődőknek szívesen adok felvilágosítást. *Benka Gyula* igazg.-tanár.

— **Az esperességi gyűlés** alkalmával f. hó 20-én a főgymnasium helyiségében díszedél fog tartatni.

— **Pesti Iliás Lajos** első rendű és kitűnő tehetségű színtársulata bemutató előadását „A pezsgő” vigjátékkal kezdte meg

tegnap. A társulat műsorozatában csakis kiválogatott újdonságok vannak felvéve s megvagyunk arról győződve, hogy műértő és műpártoló közönségünk a társulat anyagi sikerét biztosítani fogja.

— **Beiratások.** A helybeli társulati polgári leányiskolában a beiratások szept. 1., 2. és 3. napján, naponta 10—12 óráig a leányiskola tantervében történek.

— **A főjegyzői választás** jövő hó 2-án d. u. 3 órakor történik.

— **Földmivelésügyi miniszter** 40.247/1893. sz. rendelete értelmében sertések kórbányára csak az állami állatorvos által történt megvizsgálás után szállíthatók.

— **Műszaki szemle.** F. hó 23-án d. u. 2 órakor a malomzug-décsi főcsatornába eső vasúti átereszt átalakítása, illetve lesüllyesztése vonatkozó műszaki szemle a helyszínén fog megtartatni.

— **Gyűlés.** F. hó 29-kén tartja meg helyben a békés-bábockai szakasz választmányi ülését. Tárgy: az 1894. évi költségvetés és esetleges in lítványok.

— **Tót-Komlós község** azon kérvénye, melyben kéri, hogy a község Csánádmegyébe kebeleztesse át, a helygyminisztertől leérkezett a vármegyéhez és pedig egy sor írás nélkül. A miniszter mielőtt döntene, Békésmegye véleményét óhajtja tudni. A kérvény az őszi közgyűlés elé fog kerülni.

— **Közigazgatási bizottság** ülése f. hó szeptember 4-ére van kitzve.

— **A kórház** újítási illetve átalakítási munkálatok befejeztettek.

— **A „szarvasi fazekas iparos ifjuság”** a helyi tűzoltó egyesület javára e. hó 23-án táncmulatságot rendeztek, mely alkalommal következő felülfizetések történtek: Kmetz Mihály 1 frt, Hudoba Lukács 60 kr., Pribelszki Mina, Melyjan János, Vigner Lajos, Schönfeld Mihály, Léway Imre Branhofer József, Sutka János, Osztroloszky János, Kliman János, Szarka Gyula, Konyocsni Zsuzsanna 50—50 krt., Kenyeres György, Pollák Béla, Huszerl N. N. Balog János 20—20 krt., Hanó József, Hano Istvan, Wallisch Soma, Vinkovits N. N. Potoczki Jucika, Kralovenszki Mariska, Sinkovitz Márton 10—10 krt., Kiadás volt: 85 frt 14 kr., Bevétel volt 56 frt 60 kr. A nemes lelkű felülfizetőknek ezuttal a leghálás köszönet fejeztetik ki.

— **A vármegye 400.000 frtja.** Jancsovits Pál alispán, Oláh György főügyész és Bandhauer György főpénztárnok a napokban utaztak Budapestre, hogy a magyar kereskedelmi banktól a vármegye kölcsönét fölvegyék. A küldöttség már haza is utazott.

— **Értesítés.** Sajnálattal tudatni kívánjuk, miszerint Kolozsvár sz. kir. város tanácsa, a város járványbizottságának 1893. évi augusztus hó 19-én tartott ülésében 3-ik jegyzőkönyvi pont alatt hozott határozata folytán, az ezen szakosztály által Kolozsvárt f. é. augusztus hó 31., szeptember 1., 2. és 3-ára kitűzött tenyész-állatkiállítás és használati lóvásár megtartását, közegészségügyi szempontból betiltotta; miért is ezen szép sikerrel kecsgetett kiállításnak a folyó évről — nagy sajnálatunkra — el kell maradnia. Ezt azzal hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy mindazok, a kik itten kiállítani szándékoztak állatokért a díjakat már befizették, ezen díjak a kiállítási szándékozt állatokért a díjakat már befizették, ezen díjak a kiállítási pénztár által (Kisegítő-takarékpenztár) visszafizettetnek és pedig a Kolozsvárt helyben lakóknak ezen díjakról nyert nyugtáik ellenében, a vidékieknek postán, utalvánnyal küldetik meg. Tekintettel arra, hogy a ki-

CSARNOK.

Kirándulás Nápolyból
Pompeibe és a Vezúvra.

Irtá: MOCSKÓNYI JÓZSEF.
(Vége.)

Mig mi a hegyesúcs megmászásában alaposan elláradtunk, azalatt lovaink teljesen kipihenték magukat s felfrissült erővel várakoztak. Miután tehát a töméntelen port nagyjából levertük ruháinkról, hőségétől, fáradtságtól kiszáradt torkunkat pedig a körülöttünk sürgölődő falianok által előteremtett lacrima Christi hűsítő csöppjeivel feltrissítettük, egy kis pihenés után nyeregbe ültünk, s ugyanazon uton a merre felfelé jöttünk, vigan indultunk haza felé. Lovaink a poros salakon elég szaporán lépdéltek lefelé s így hamar le is értünk a Vesuv tövéhez. Bár már kezdett csöndesen esteledni, azért még — nagy csodálkozunkra — találkoztunk itt egy felfelé haladó társasággal is, mely túnyomólag papokból állott. Mint a Megváltó sirjához igyekvő zarándokcsapat, úgy tűnt fel e többnyire számaron ülő, hosszú kabátos fekete papsereg. A társaságban volt azonban egy fiatal lányka is, ki fehér ruhájában, az esti szellő által levetett szőke hajfürtjeivel és örömtől, boldogságtól kipurult mosolygó arcával, mint angyal az ördögök csoportjából, úgy vált ki a sötétlő csapat közül. Rendkívül lassan balagtak felfelé, a miből azt következtettük, hogy nem szándékoznak egészen a tüztölcsésérig felhatolni, mert ellenesetben korábban is kellett volna Pompeitól elindulniok. E társaságot, a helyi szokásokhoz alkalmazkodva magosra emelt kalapjainkkal üdvözöltük s gyorsan haladtunk lefelé egészen Boscotrecase-ig annélkül, hogy csak egy pillanatig is pihentünk volna. Itt azonban az „Agenzia die Facchini del Vastuvio“ úgynökséghez érven, megállapodtunk, mert a Vesuv tüztölcséséréhez történt fevontatásunkért az illető segítőkkel (ajuto) kialakult négy lira költséget itt kellett lefizetnünk, és itt állítottak ki ezen költségről a hivatalos nyugtát is. Midőn fizetési kötelezettségünknek megféleltünk, vezetőm alázatos köszönetnyilvánítások közt egy „Documenti di buo servizio“ felirata piros könyvet tett elének azon kéréssel, hogy jó kiszolgáltatást elismerve írjunk a könyvébe ajánló sorokat. Minthogy tényleg megváltunk vezetőnkkel elégedve, e részbeni kívánságunknak azon megjegyzéssel tettünk eleget, hogy ez elismerésre jövőben is méltók maradnak. Én magyarul írtam be a könyvbe néhány ajánló sort, melynek vezetőm rendkívül örült, mert eddig nélkülözötte azt a szerencsét, hogy könyvében magyar ajánlat is legyen. Talán az előttem ott megfordult kedves honfitársak éppen e vezetővel nem voltak megelégedve. — Ezen apró ügyek elintézése egy kissé felriadtatott bennünket, holott utunk már sürgössé vált, mivel a legközelebbi, vagyis 8 órai esti vonattal szándékoztunk Pompeiből Nápolyba visszatérni. Minthogy azonban a vasuti csatlakozást Pompei állomáson előre láthatólag már el sem érhetjük volna, vezetőm azt az ajánlatot tette, hogy változtassuk meg az utirányt a legközelebb fekvő Forre Annunziata felé, melynek Pompeitól 4 kilométerre eső állomását most már legelőbb érhetjük el. Annál is

inkább szívesen fogadtuk ez ajánlatot, mert ezáltal elkerültük azon rémítő poros utat is, amelyen át Pompeibe monét okvetlenül keresztül kellett volna haladnunk. A Forre Annunziata felé vezető ut szőlők között húzódott el. E szőlős kertek itt-ott, ahol egyszerűs mint apró vincellér-lázak is mutatkoztak. Lávaköből rakott magas falakkal voltak körítve, melyek természetesen utunkat is közrefogták. Innét kijutva, csakhamar elértük Forre Annunziata helység határát is. Annyi időnk nem volt már, hogy e mintegy 17000 lakost számláló és ásványforrásáról is nevezetes várost megtekinthetjük volna. Sietve szeltük át e helységnek a vasúthoz vezető szűk utcáit s mindazáltal elkésve érkezünk meg a tengerparton fekvő ugynevezett „központi“ állomásra. A várakozás azonban nem tartott sokáig. Alig tisztogattuk meg némileg porlepte ruháinkat, már előrobogott Pompei felől egy vonat, mely felvett bennünket, hogy élvezetes kirándulásunk befejezéséül még egy szép látványossággal, a csöndesen szunnyadó tengernek, a körülötte örökös szigeteket sötét partjainak, és a millió rezgő fényben áradó Nápolynak gyönyörű esti képével gazdagítsa emlékeinket.

Mig a nappal tiszta fényében főleg e tarka színekben pompázó vidék messzeségébe kalandozott tekintetünk, most inkább csak a közeli kép bájainak szemléletére szorítottunk, mert a tájék távolabbi részeit az est már elborítá sziürke fátyolával. Vonatunk szorosan es következetesen a tengerparton rosogott egészen Nápolyig, úgy hogy menetközben szabadon élvezhettük a nagyzerű esti hangulatot, mely lassanként teljesen beborította a gyönyörű nápolyi öbölt. A feléledt szelid esti szellő-üde légáramlatot hozott szárnyain a tenger felől, melynek sima fényes tükreben a hű hold nézegette mosolygó kerek ábrázatát. Mig a nap lementekor arany-biborban ragyogott e bűbajos tájék, most a szende hold fényébe öltözködve, ezüst pompálan tündökölt. Elmerengve néztem e tündérlépet s

édes-csendes meren ésemből vidám zenének és dalinak a tenger síkja által visszavert csengő hangjai ráztak fel, jelezve, hogy immár visszaértünk az örökké nyüzsgő, örökké zajos és víg Nápolyba.

Szerkesztői üzenetek.

Félcipős vendég Öcsöd. Ily tapintatlan, sőt mondhatni goromba támadást még abban az es tben sem közölhetnénk, ha volna valami alapja. Ennek pedig se alapja, se értelme. Azután még azt ajánljuk figyelmébe, hogy nagy idomtalanság velünk szemben, hogy a nevét alá sem írja. Így azt sem tudjuk, kit szidhatunk össze.

Uszály mellett Helyben. Ön azt írja a többi közt: „Vanuk az emberi életben pillanatok, a melyekben a korszellem sokkal közelebb van mint gondolnók.“ Az Ön esetében a korszellem a papirkosár.

Szabadsági reakció E—d. Tárca cikke átolvasása alkalmával a szerkesztő cholera tünetekbe esett. Ha a Bugyis-féle gyógytárban felmerült 2 frt 10 krnyi gyógyszer költségeit kifizeti, akkor talán megmondjuk, hogy a beküldöthöz hasonló haszontalanabb tárcacikkeket még eddigelé nem olvastuk. — Nézze kérem, nálunk a nap-szám ára 80 kr. Nem lenne e háládatosabb Önre nézve, ha ide költözne?

Tenorhang 29. Helyben Csakhogy Szarvason túl is laknak ám emberek: azokat pedig efféle nem érdekli, mert nem is értik meg. Különbösen nyugtassa meg Öt az olasz közmondás: Hogy az Isten nem ad senkinek sem egyszerre tenor hangot is meg jó eszet is.

„Ágyu“ Tárca cikke elég nagy ágyú, de hol a puskapor?

R. k. Gyula. A verset bizony nem használhatjuk. Egyébaránt figyelmeztetjük egy tévedésre: azt, hogy minden ember egyenlő, Ön bizonyosan újjából szopta, mert erre ugyan példát nem igen látott, még az alkotmányunkból is kitörlik ha — benne van.

5. N. X Helyben. Elnézök vagyunk Kegyed iránt es nem adjuk ki a beküldött verseményt.

Felölös szerkesztő: **Deutsch Arthur.**

Társ szerkesztő: **Neu Sándor.**

Kiadó-tulajdonos: **Sámuel A.**

Megjelent:

FROMMER A. HERRMAN

utóda

mag- és növénykereskedésének

Főüzlet: **BUDAPEST,** Fióküzlet:
V., Tükör-utca 5. **VI.,** Andrassy-ut 1.

őszai árjegyzéke

virághagymákról

és

őszszel vetendő magvakról.

➡ Árjegyzéket ingyen es bérmenté. ➡

Hirdetmény.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy körösparti gőzmalmomban egy legújabb szerkezetű gőzerőre berendezett

kása-malmot

állítottam fel, mely üzemét e mai nappal megkezdi.

Tisztelettel

Robitzek Károly.

907. tkv.
1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a békésszandrászi takarékpénztár végrehajthatónak, Jancsó György végrehaj

tást szenvedő elleni 290 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbíróság) területén lévő, Szarvas községében fekvő a szarvasi 1329. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. (2019—20) hrsz. ház és 400 m²-öl udvar és kertre az árverést 400 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi szeptember hó 20-ik napján délelőtt 8 órakor a szarvasi kir. járásbíróság tvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartozniak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy-

is 31 frt 82 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ár olyannal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A szarvasi kir. járásbíróság mint tdkvi hatóság.

Kelt Szarvason, 1893. évi július hó 20-án.

KONTUR JÓZSEF,

Kiadó lakás.

Belicey-utca 11. sz. a. egy udvari szép lakás 2 nagy és 1 kisebb szoba, konyha azonnal bérebe kiadó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Máriazell Gyomorcsépek

nagyszámú hímek gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégenség, bűzös lehellet, teltség, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, székülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult feljásnál, a menyinyben ez a gyomorról származó, gyomortulterhelésű étellekkel és italokkal, ghiszták, májbajok és hamorholásnál.

Emeltett haloknál a **Máriazell gyomorcsépek** évek óta kitünően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 60 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Fürst József gyógyszerháza

Budapest, Király utca 12 sz.

A vevővel az aláírást tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kezeltő aláírásával (C. Fürst) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítottam“.

A **Máriazell gyomorcsépek** valóban kaphatók.

Szarvason: Bugyis Andor gyógyszerházában
Kunszentmártonban: Szilárdfi Károly, és Remetey Dezső gyógyszerházában. 43—8

Rövidített levél- vagy sürgönyözim:

GAZDASÁGI GÉPGYÁR BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR

GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZÉNY-TÁRSULAT

BUDAPESTEN.

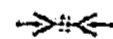
Gyártelep: Külső váci-út 7. szám.

Ki mint vet:

vagy arat.

Minden gazda, aki a legelőnyösebb szerkezetű **vetőgépek** beszerzése iránt érdeklődik, kimerítő felvilágosítást nyerhet gyárunk igazgatóságánál.

Terjedelmes árjegyzékekkel a gazdaság összes ágazatában szükségletű gépezetokről díjmentesen szolgálunk.

GUTJÁRH és MÜLLER

malomépítészeti gépgyár és vasöntőde
BUDAPESTEN

Gyár: V., külső váci út 70. szám.

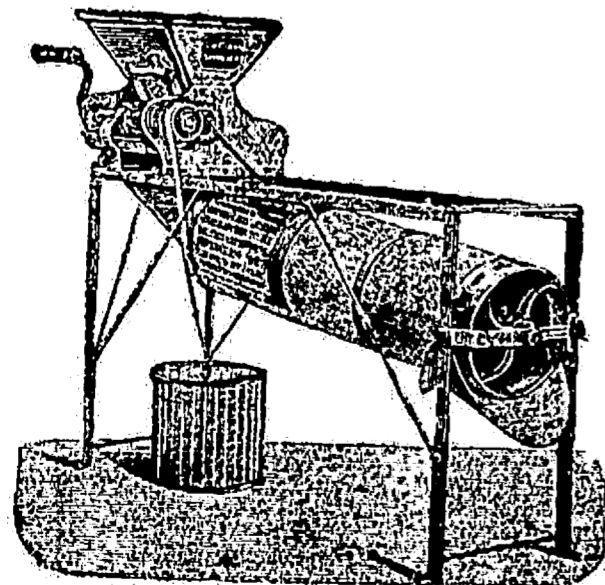
Trieur és lyukazási osztály.

Ajándjuk az általunk gyártott több mint 200,000 példányban elterjedt **Trieur**ek: a konkoly és búkkönynek a buza, arpa vagy rozs közül kiválasztására
Trieurek: a zabnak a buza közül kiválasztására.

Buza és árpaosztályozó gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza nagy választékban készlet olcsó áron.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ismét eladók megfelelő kedvezményben részesülnek. Gyárunk továbbá gőzgepeket, vízerekeket, teljes malomberendezéseket mű- és sima őrsű malmok részére; továbbá szerszám gépeket a vas és ercek megdolgozására.

ziszerekeke, teljes malomberendezéseket mű- és sima őrsű malmok részére; továbbá szerszám gépeket a vas és ercek megdolgozására.